

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.712
din data de 06.12.2017.

Dosar nr. 410/2016
Petiția nr. 3619/08.06.2016
Petent:
Reclamat:

Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice

Obiect: comportament discriminator/ofensator pe criteriul etnic

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 ...

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1, prin reprezentant legal - Avocat,

I.2.2 Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Partea reclamată manifestă față de petent, prin afirmațiile pe care i le aduce un comportament discriminator/ofensator pe criteriul etnic.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.4603.28.07.2016, a fost citat domnul pentru data de 19.09.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.4079.01.07.2016, a fost citat doamna pentru data de 26.07.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.3 Prin adresa înregistrată cu nr.5371.12.09.2016, a fost citat *Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice*, pentru data de 19.09.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul suține că doamna îl acuză indirect de furt de documente, spunându-i: “documentele din birou nu sunt în siguranță în preajma sa”, și “Ministerul Educației angajează pe alte criterii decât cele profesionale, persoane care nu au treabă cu sistemul de educație“. Petentul declară că, în decurs de 15 ani, a fost implicat în numeroase proiecte ori programe educaționale pentru comunitățile de romi și că din această cauză, reclamata manifestă la adresa sa un comportament discriminator și ofensator. Petentul este de părere că a fost jignit de reclamată prin exprimarea abordată, fiind amenințat cu excluderea sa din biroul în care lucrează. Într-un alt incident exemplificat de petent, i se atrage atenția de către doamna să-și ia lucrurile să se mute, aceasta intrând într-un conflict deschis cu toate persoanele din biroul al Direcției de Incluziune Socială.

4.2 Reclamata, la sesizarea petentului, urma să fie supusă anchetei disciplinare, prin Ordinul de Serviciu al Corpului de Control al Ministrului nr.1137.22.06.2016.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, prin reprezentant legal la sesizările depuse de către petent, a întrunit Comisia de disciplină. Membrii comisiei au declanșat procedurile de cercetare disciplinară și au încadrat faptele sesizate la abatere disciplinară conform art.77, alin.(2, lit. g, din Legea nr. 188/1999, în baza Ordinului Ministrului nr. 1337.22.06.2016.

4.3 Corpul de control a demarat procedura de verificare a faptelor sesizate, și au audiat părțile, precum și martorii propuși de aceștia. Partea reclamată, nu s-a prezentat niciodată la Comisia de audiere, fiind în repetate rânduri în concediu medical și de odihnă, iar în data de 19.09.2016, la cererea acesteia, raporturile de serviciu au fost suspendate. Suspendarea raporturilor de serviciu, prin Ordin de Ministru. Reclamata a revenit la serviciu, la cerere, la data de 01.07.2017, iar pe data de 09.06.2017, s-a împlinit termenul prevăzut de art. 77, alin. 5, din Legea nr. 188/1999, răspunderea în situația cercetării disciplinare fiind prescrisă. Din adresa Ministerului Educației Naționale nr. 1362.05.12.2017, rezultă că cercetarea disciplinară s-a prescris prin neprezența acesteia la serviciu, aceasta aflându-se în concedii medicale, de odihnă ori raport de muncă suspendat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, partea reclamată este acuzată că manifestă un comportament discriminator/ofensator pe criteriul etnic.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce prespune o legatură de cauzalitate între tratamentul diferit

imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.2 Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În baza considerentelor de mai sus, Colegiul reține ca și faptă de discriminare invocată de petent, comportamentul discriminator/ofensator pe criteriul etnic, manifestat de către partea reclamată Aceasta, se exprimă în prezența petentului, și a martorului, Consilier de etnie romă la cabinetul ministrului, printr-un limbaj ce face trimitere la comportamentul ori practicile atribuite în mod frecvent etniei rome: “documentele din birou nu sunt în siguranță în preajma ta!”, “Ministerul Educației angajează pe alte criterii decât cele profesionale, persoane care nu au treabă cu sistemul de educație..”. “Afară (out)cu voi țiganii care trebuie să meargă la etajul doi,...țiganii intră în birou unde sunt documente importante”. În cadrul Ministerului, este cunoscut faptul că petentul a lucrat la numeroase proiecte ori programe educaționale pentru comunitățile de romi. Exprimările reclamatei au conotații care evidențiază în mod indirect un comportament de furt. Petentul a fost propus pentru angajare de către Ministrul Învățământului de la acea dată.

Coroborând aspectele reținute obiectului sesizării, astfel cum este formulată, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 1, coroborat cu art. 15, din O.G. nr. 137/2000 republicată, “Constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, or acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității or crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată or de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

5.3 Ca atare, fapta reclamatei constituie un comportament discriminator față de petent, acestuia fiindu-i atribuită practica de furt, deși acesta a avut activitate în cadrul Direcției de Incluziune Socială și Parteneriate Educaționale, de sprijinire a comunității rome.

Colegiul director sancționează contravențional partea reclamată, cu amendă contravențională în cuantum de 1.000 lei (una mie lei), conform art. 26, alin. 1) și 2), din O.G nr.137/2000, modificată, coroborat cu art.8 din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor. Recomandă părții reclamate, să nu mai folosească limbaj ofensator, discriminator cu adresabilitate la minoritatea de etnie romă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art.2 alin.1), și art. 15, “Constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, or acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității or crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată or de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”, din O.G. nr. 137/2000 republicată.

2. Sancționarea contravențională a părții reclamate, cu amendă contravențională în cuantum de 1.000 lei (una mie lei), conform art. 26, alin. 1) și 2), din O.G nr.137/2000, modificată, coroborat cu art. 8 din O.G nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor.

3. Recomandă părții reclamate, să nu mai folosească limbaj ofensator, discriminator cu adresabilitate la minoritatea etnică.

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda contravențională se va plăti la Direcția Generală de Finanțe Publice a Municipiului București.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O